

Johann Christian Bach, 1776, Thomas Gainsborough, olje na platnu, National Portrait Gallery, London

5. septembra 2026 praznuje svoj 291. rojstni dan skladatelj Johann Christian Bach, rojen leta 1735 v Leipzigu. Umrli je 1. januarja 1782 v Londonu.

Johann Christian Bach je bil nemški skladatelj obdobja klasicizma in najmlajši sin Johanna Sebastiana Bacha. Rodil se je Johannu Sebastianu in Anni Magdaleni Bach. Prvega glasbenega pouka je bil deležen pri očetu. Po njegovi smrti se je preselil v Berlin, kjer je nadaljeval študij pri svojem polbratu Carlu Philippu Emanuelu Bachu, ki je bil enaindvajset let starejši od njega in je takrat veljal za glasbeno najbolj nadarjenega med Bachovimi sinovi.

Leta 1754 se je preselil v Italijo, v Bologno, kjer je študiral pri Padre Martiniju. Leta 1760 je bil imenovan za organista milanske stolnice. Med bivanjem v Italiji je iz luteranstva prestopil v katolištvo, domnevno iz političnih razlogov. Večino časa je posvečal skladanju cerkvene glasbe, med drugim glasbe za mašo zadušnico in Te Deum ter latinskih maš. Njegovo prvo večje delo je bila maša, ki je bila leta 1757 odlično izvedena in deležna velikega priznanja.

Leta 1762 je odpotoval v London, kjer je v Kraljevem gledališču predstavil tri svoje opere, med njimi Orione, ki je bila premierno izvedena 19. februarja 1763. Leta 1764 ali 1765 je kastrat Giusto Fernando Tenducci, ki je postal Bachov tesni prijatelj, ustvaril naslovno vlogo v njegovi operi Adriano in Siria v Kraljevem gledališču. S tem si je utrdil ugled v Angliji in postal glasbeni učitelj kraljice Charlotte. Leta 1766 je spoznal sopranistko Cecilio Grassi (1746-1791), ki je bila enajst let mlajša od njega, in se kmalu zatem z njo poročil.

Johann Christian Bach je izvajal simfonije in koncerte v dvorani Hanover Square Rooms. To je bilo najpomembnejše londonsko koncertno prizorišče v središču mondene četrti Mayfair. Okoliške georgijanske hiše so zagotavljale premožno občinstvo za njegove nastope. Z Bachom je bil povezan tudi eden pomembnejših londonskih literarnih krogov, v katerem so bili Jane Timbury, Robert Gunnell, lord Beauchamp in vojvodinja Buccleuch; njegovi člani so redno obiskovali njegove prireditve.

Leta 1777 je dobil pomemben sodni spor Bach proti Longmanu, s katerim je bilo potrjeno, da po angleškem pravu avtorskopravno varstvo velja tudi za glasbene partiture. Že pred tem je Bach zahteval ustrezno

